

О. В. Боришкевич,

к.е.н., доцент кафедри менеджменту

банківської діяльності,

ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ВИБІР АДЕКВАТНОЇ СТРАТЕГІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

В умовах світової економічної нестабільності особливим завданням стає розробка власної інвестиційної політики країни. Слід зазначити, що у нормативно-правовій базі України не передбачено використання терміна «інвестиційна політика». У Законі України «Про інвестиційну діяльність» використовується поняття «державного регулювання інвестиційної діяльності», яким передбачається, що державне регулювання інвестиційної діяльності здійснюється з метою реалізації економічної, науково-технічної і соціальної політики виходячи з цілей і показників економічного і соціального розвитку України, державних і регіональних програм розвитку економіки, державного і місцевих бюджетів, зокрема передбачених у них обсягів фінансування інвестиційної діяльності [1]. Тобто, державне регулювання інвестиційної діяльності включає управління державними інвестиціями, а також регулювання умов інвестиційної діяльності та контроль за її здійсненням усіма інвесторами та учасниками інвестиційної діяльності, а не забезпечення сприятливих умов для здійснення інвестування.

Як відмітив Президент України Віктор Янукович: «Інноваційно-інвестиційна модель розвитку є запорукою подальшого зростання економіки України, і це те, що дозволить нам за короткий період часу подолати відставання, яке сьогодні є в України порівняно з високорозвиненими країнами» [2]. Однак стан економіки країни визначає об'єктивну необхідність суттєвих змін інвестиційної стратегії країни для досягнення її ефективності. Незважаючи на запровадження ринкових методів регулювання, ще зберігаються умови, які заважають повністю відмовитися від жорстких методів державного регулювання. Однак слід відмітити, що інструментарій державного регулювання є досить обмеженим і може бути ефективним: по-перше, лише за певних умов, і, по-друге, застосовуватися на нетривалий термін.

В Україні не створено сприятливих умов для мобілізації внутрішніх заощаджень як у національній, так і в іноземній валюті, притоку іноземного капіталу у реальний сектор економіки та протидії втечі національного капіталу. Рішенням Ради національної безпеки та оборони «Про заходи щодо запобігання непродуктивному відпливу капіталів за межі України» основними причинами відпливу капіталів визнано недоліки в системі державного регулювання руху капіталів і зовнішньоекономічної діяльності, які створюють сприятливий ґрунт для поширення різноманітних схем непродуктивного виведення капіталів з України, які використовуються з метою ухилення від сплати податків, легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом [3].

Практика свідчить, що з виведенням капіталів з «тіні» та відпливом капіталів, неможливо боротися лише адміністративними методами. Головною вадою реалізації відповідних заходів є формальний підхід до їх виконання. В окремих випадках їх виконання обмежалося розробленням і прийняттям нормативно-правових актів, які у своїй більшості не передбачають упровадження дієвих механізмів для їх реалізації. Крім того, на заваді завершеності законодавчого процесу в Україні є корупція.

Забезпечити інноваційно-інвестиційну модель розвитку можливо, створивши передусім привабливий інвестиційний клімат у державі, тобто умови, за яких капітали вигідно вкладати в економіку України. Отже, на рівні національного законодавства необхідно розробити документ, який би: по-перше, визначав поняття інвестиційної політики, як комплекс заходів щодо максимального залучення наявного інвестиційного потенціалу країни та створення умов для залучення інвестицій, з метою забезпечення стійкого соціально-економічного розвитку країни; по-друге визначав основні цілі та завдання інвестиційної політики; по-третє визначав головні критерії успішності проведення інвестиційної політики. Крім того, слід взяти до уваги, що ефективність інвестиційної політики залежатиме від успішності реалізації фінансової політики та монетарної політики країни.

Список літератури

1. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18 вересня 1991 р. № 1560-XII // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс] — Режим доступу :<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>

2. Інноваційно-інвестиційна модель розвитку є запорукою подальшого зростання економіки // Офіційний сайт Президента України. [Еле-

ктронний ресурс] — Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/news/25672.html>

3. Рішення Ради національної безпеки та оборони «Про заходи щодо запобігання непродуктивному відпливу капіталів за межі України» Рішення введено в дію Указом Президента від 17.03.2007. № 216/2007 (216/2007) // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/n0001525-07>

УДК 330.143.1

С. М. Бороденко,

старший викладач кафедри
банківських інвестицій,

ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ОБ'ЄКТНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИЗНАЧЕННІ СТАВКИ ДИСКОНТУ

У процесі вибору та реалізації інвестиційного проекту важливого значення набуває ставка дисконтування, за якою інвестор проводить аналіз ефективності інвестиційного проекту.

У ряді випадків у якості ставки дисконтування використовують скориговану вартість інвестиційного капіталу. При цьому процес коригування має таку послідовність [3]:

1) визначається вартість інвестиційного капіталу із використанням моделі середньозваженої вартості (**WACC**) на основі даних щодо вартості окремих джерел (r_n) і часток цих джерел у загальній сумі капіталу (d_n);

2) оригування отриманого показника **WACC** залежно від очікуваних значень коригуючи факторів: інфляція, ризик тощо.

Однак, подібне коригування вартості капіталу може призвести до завищення ставки дисконтування і призведе до ситуації, коли будь-який з проектів, що розглядаються, буде визначатись як не-ефективний. Для прикладу розглянемо розрахунок ставки дисконту для інвестиційного проекту при різній структурі інвестиційного капіталу:

Вихідні дані: вартість власного капіталу (наприклад: ставка по депозиту) — 15 %, ставка по кредиту — 28 %, прогнозований темп інфляції — 11 %. Необхідно визначити ставку дисконту для